

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתְּנַא הָאֱלֹקִי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א
וּבּו: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרִשְׁת פְּקוּדֵי

מְבַאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֶּזֶז עִם פְּרוּשׁ מִל וְנַחֲמָד לְמַעַן יִרְוֵץ הַלּוֹמֵד בּו

מְחֻלַּק ל- תַּתְק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים
ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֻלְקִים
כַּרְךְ י"ד - חֻלְקֵי ט"ו

קוֹנְטֵרְס 405

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֻּל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסַפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סַפְרֵי הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סַפּוּרוֹת
"קוֹדֵשׁ בְּרִיךְ הוּא אֹרִייתָא וְיִשְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוֹר עַל יְדֵי "מַפְעֵל הַזֵּהָר הָעוֹלָמִי"
אֲדָר א' תְּשַׁע"א לַפ"ק - בַּעִיָּה"ק בֵּית שְׁמִשׁ תּוֹכֵב"א

200 ספרים על הזהר וכתבי האריז"ל תקבט

שְׁכַר וְעֵנֶשׁ עַל עֲנֵינֵי פָגַם וְתַקוּן הַבְּרִית (124 עמודים).

נ. ספר תקון פגם הברית חלק ראשון
הוציא לאור שנת תשס"ד לפרט קטן. הספר נדפס לזכות הרבים, ומתחלק בחנם לכל דורש ומבקש (420 עמודים).

נא. תקון הפללי פי הוא תקון הברית הנקרא "תקון הפללי" כמבאר בלקוטי מוהר"ו חלק א' (סימן כ"ט אות ד'), והוא תקון למקרה לילה, חס ושלום, לומר אלו העשרה מזמורי תהלים (טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ) באותו היום שקרה לו, מרבנו הגדול והקדוש צדיק האמתני אור ישראל וקדושו, נחל נובע מקור חכמה, רבי נחמן מברסלב וכותו יגן עלינו (72 עמודים).

נב. ספר קדשת הברית והוא לקוט מ"ח חק ל'ישראל" פרשיות שמות-משפטים עם הוספות חדשות שיערי קדשה על קדשת ושמירת הברית (36 עמודים).

נג. השקר והענש בשמירת עינים (44 עמודים).

נד. סוד ד' ליראיו סדר הגלגלים, על פי האריז"ל ורבי חיים ויטאל זכותם יגן עלינו, נדפס בספרי שְׁכַר וְעֵנֶשׁ פְּרֻשַׁת פְּנַחֵס (50 עמודים).

נה. סוד ד' ליראיו התחדש (14 עמודים).

נו. ספר מאורות הזהר (480 עמודים).

נז. ספר התגלות הזהר (72 עמודים).

נח. ספר אגרות הזהר (124 עמודים).

נט. ספר הרמח"ל והזהר (16 עמודים).

ס. ספר עת לעשות לה" (28 עמודים).

סא. ספר המשיח והזהר (10 עמודים).

סב. ספר הצדיקים והזהר (10 עמודים).

הקדוש ומהאר"י הקדוש ומהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים שבאחרית הימים יהיו רב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסיגנים איד להפירם, וגדל החיוב להתרחק מהם ומהמונם, והצורך להתפלל ולהנצל מהם, ובאורים רבים בענינים אלו. (38 עמודים).

מה. הערב רב וכל המסתעף חלק י"ז לקוט מספרי קבלה ומוסר (58 עמודים).

מו. הערב רב וכל המסתעף חלק י"ח לקוט מספרי קבלה ומוסר (364 עמודים).

מז. בספרי "הערב רב" הנוזרים לעיל:
בהם מבאר גדל ענין חיוב הלמוד ולהקטר מעשי ועניני הערב רב, ואיד שצריכים להחם נגדם, שמקלקלים את כל עם ישראל בכל העולם בלו, ועוקרים כל המצוות שבתורתנו הקדושה. גם מבאר בהם השקר הגדול למי שעוסק להציל את עם ישראל מן הערב רב, ומעורר את הרבים שלא יפלו ברשתם חס ושלום. עוד מבאר, שהערב רב הם רפאים נחשים ועקרבים, כמבאר אבן עזריאל וצוקרבים יש בו. וזה לשונו: ונחשין ועקרבין דילה אינון ערב רב. (זהר חדש פרשת יתרו מאמר ז' ימי בראשית). עוד מבאר בהם, גדל החיוב שמתל על כל איש ואיש להיות בקי בהם בפרטותיהם ובדקדוקיהם, כי בזה תלוי יסוד קדשת ישראל, ובו תלוי גם כן ביאת משיח בן דוד, כמו שגלה לנו העץ חיים בהקדמתו.

מח. ספר בית הרשב"י על שמירת ותקון פגם הברית דיניו ומנהגיו סדר בראשית שמות חלק א', בו באר גדל ענין הלמוד של שְׁכַר וְעֵנֶשׁ עַל עֲנֵינֵי פָגַם וְתַקוּן הַבְּרִית (160 עמודים).

מט. ספר בית הרשב"י על שמירת ותקון פגם הברית, דיניו ומנהגיו, סדר בראשית שמות חלק ב', בו באר גדל ענין הלמוד של

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמור בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח גיחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריה אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשיתם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

תקל 200 ספרים על הזוהר וכתבי האר"ל

סג.	ספר "חשבונות הזוהר" (8 עמודים).	פח.	עלון אור הזוהר # 4 (16 עמודים).
סד.	ספר "קבלתי ונושעתי" (8 עמודים).	פט.	עלון אור הזוהר # 5 (4 עמודים).
סה.	ספר "אלה מקראי קודש" (14 עמודים).	צ.	עלון אור הזוהר # 6 (16 עמודים).
סו.	ספר "הפצת הזוהר" (14 עמודים).	צא.	עלון אור הזוהר # 7 (4 עמודים).
סז.	ספר "מצדיקי הרבים" (32 עמודים).	צב.	עלון אור הזוהר # 8 (4 עמודים).
סח.	אור האמת (2 עמודים).	צג.	עלון אור הזוהר # 9 (4 עמודים).
סט.	אל הערפל (32 עמודים).	צד.	עלון אור הזוהר # 10 (8 עמודים).
ע.	הזוהר והמשיח	צה.	עלון אור הזוהר # 11 (8 עמודים).
עא.	גאולת הרשב"י (42 עמודים).	צו.	עלון אור הזוהר # 12 (8 עמודים).
עב.	גימטריות הזוהר (52 עמודים).	צז.	עלון אור הזוהר # 13 (8 עמודים).
עג.	ישועות הזוהר (32 עמודים).	צח.	עלון אור הזוהר # 14 (8 עמודים).
עד.	ישועות הרשב"י (32 עמודים).	צט.	עלון אור הזוהר # 15 (8 עמודים).
עה.	נפלאות הזוהר (82 עמודים).	ק.	עלון אור הזוהר # 16 (16 עמודים).
עו.	שירה וזמרה (14 עמודים).	קא.	עלון אור הזוהר # 17 (8 עמודים).
עז.	שער הזוהר	קב.	עלון אור הזוהר # 18 (8 עמודים).
עח.	תולדות רשב"י	קג.	עלון אור הזוהר # 19 (8 עמודים).
עט.	תהלות הזוהר (42 עמודים).	קד.	עלון אור הזוהר # 20 (8 עמודים).
פ.	תיבת נח (32 עמודים).	קה.	עלון אור הזוהר # 21 (8 עמודים).
פא.	תשובת הרשב"י (22 עמודים).	קו.	עלון אור הזוהר # 22 (8 עמודים).
פב.	מפעלות הזוהר (54 עמודים).	קז.	עלון אור הזוהר # 23 (8 עמודים).
פג.	תיקוני זוהר היומי ב' חלקים (960 עמודים)	קח.	עלון אור הזוהר # 24 (8 עמודים).
פד.	זוהר היומי המחולק ל-354 ימי השנה 6 כרכים (4000 עמודים)	קט.	עלון אור הזוהר # 25 (8 עמודים).
פה.	עלון אור הזוהר # 1 (6 עמודים)	קי.	עלון אור הזוהר # 26 (8 עמודים).
פו.	עלון אור הזוהר # 2 (6 עמודים)	קיא.	עלון אור הזוהר # 27 (2 עמודים).
פז.	עלון אור הזוהר # 3 (12 עמודים)	קיב.	עלון אור הזוהר # 28 (2 עמודים).
		קיג.	עלון הזוהר בפצת אטום (8 עמודים).
		קיד.	עלון אור הזוהר # 30

ואשריו בעולם הבא. משום שהיא העקר של היחוד השלם כראוי. שלש שלש מצד זה ומצד זה, ביחוד אחד בשלמות הכל. וכלן סוד המערכה העליונה כראוי כמו של מעלה, שאותה מערכה שלש שלש בסוד אחד.

מערכה שניה שלצד דרום, (שהיא סוד הכסף) שלש מערכות הן לאותו צד, וכל מערכה ומערכה שלש שלש, והן תשע, כמו שנתאמר. והאותיות נחלקו כף לכל הצדדים, להתחבר הכל באחד, משום שיש אותיות בסוד הנקבה ואותיות בסוד הזכר, וכלן מתחברות כאחד, ונהיים אחד בסוד השם הקדוש השלם, ולהם מערכות ממנות שלש שלש, כמו שנתבאר. והכל יוצא ממערכת האבות שלמעלה כמערכה שהתפתגנו אותיות השם הקדוש יה"ו, כמו שנתבאר. כל המערכות הללו מתנהגות באותיות הידועות הללו ונוסעים בהם, וכמה חילות וגדולים, כלם למטה, שנוסעים ומתנהגים במערכה הזו.

מערכה שלישית שלצד צפון, בשלש מערכות הן לאותו צד, והן תשע. ובשלשה צדדים שלש שלש לכל צד, והן תשע. ואותן מערכות משלשה צדדים, כמו שנתבאר.

שבע ועשרים בסוד האותיות, שהם שבע ועשרים. ואף על גב שהן עשרים ושתים - שלמות האותיות היא עשרים ושבע. ונמצאים כמו שאותיות עשרים ושבע, כף סוד המערכות הללו עשרים ושבע, לשלש שלש מערכות לכל צד. ונמצאו אלה השלש של הצד הנה שהן תשע, ואלה השלש של הצד הנה תשע, ואלה השלש של הצד הנה

בהו, ופאה איהו בהאי עלמא, וזפאה איהו בעלמא דאתי. בגין דאיהו עקרא דיחודא שלים בדקא חזי. תלת תלת מסטרא דא ומסטרא דא, ביחודא חדא, בשלימו דכלא. וכלהו רזא דסדרא עלאה בדקא חזי כגוונא דלעילא, דההוא סדרא תלת תלת ברזא חדא. סדרא תנינא דלסטר דרום, (דאיהו רזא דכסף) תלת סדרין אינון לההוא סטרא. וכל סדרא וסדרא תלת תלת, ואינון תשעה, כמה דאתמר. ואתוון אתפלגו הכי לכל סטרי, לאתחברא כלא בחד, בגין דאית אתוון ברזא דנוקבא, ואתוון ברזא דדכורא, ואתחברו כלהו פחדא, והווי חד, ברזא דשמא קדישא שלים. ולגבייהו סדרין ממנו, תלת תלת, כמה דאתמר. וכלא נפקא מסדרא דאבהן דלעילא כסדרא (דף רכ"ח ע"ב) דאתתקנו אתוון דשמא קדישא יה"ו, כמה דאתמר. הני סדרין פלהו, מתנהגי באלין אתוון ידיען, ונטלי בהו. וכמה חילין וברבון, פלהו לתתא, דנטלי ואתנהגי בסדרא דא.

סדרא תליתאה דלסטר צפון, בתלת סדרין אינון לההוא סטרא, ואינון תשעה. ובתלת סטרין תלת תלת לכל סטר, ואינון תשעה. ואינון סדרין מתלת סטרין כמה דאתמר.

שבעה ועשרין ברזא דאתוון, דאינון שבעה ועשרין. ואף על גב דאינון תרין ועשרים, שלימו דאתוון שבעה ועשרין אינון. ואשתכחו, כמה דאתוון שבעה ועשרין, הכי סדורא דסדרין אלין, שבעה ועשרין, לתלת תלת סדרין לכל סטר. ואשתכחו אלין תלת דהאי סטרא דאינון תשעה. ואלין תלת דהאי סטרא דאינון תשעה. ואלין תלת דהאי סטרא

דאינון תשעה. אשתכחו כלהו לשבעה ועשרין.

שהן תשע. נמצא שכלם לעשרים ושבע.

וסוד של העשרים ושבע הללו הן תשע אותיות שהן בסוד הנקבה, להתחבר בהן נקבה עם אותן שמנה עשרה אחרות בסוד שנתבאר, והכל הוא כראוי.

בא וראה, כמו שהאותיות העליונות של העולם העליון, כף גם אותיות אחרות למטה. אותיות עליונות גדולות, ואותיות פחותות קטנות. והכל זה כמו זה. וכל הסודות הללו בסוד של זכר ונקבה, הכל הוא בשלמות, ולכן הכל הוא בסוד עליון.

בארבעים וחמשה מיני גוני האורות נחלק העולם. שבעה נחלקים לשבעה תהומות. כל אחד מכה בתהום שלו, והאבנים מתגלגלות בתוך התהום, ונכנסות או או או באותן אבנים ונוקב אותן, ומים יוצאים בהן, ושוקעות כל אחת ואחת על התהום, ומכסות לשני צדדים.

יוצאים המים באותם נקבים, ונכנס או ומכה לארבעת צדדי התהום, מתגלגל או בחברו ונפגשים באחד, ומחלקים את המים.

ואתחיים כל אותם השבעה בשבעה תהומות, וכורים בחשכי התהומות, והחשכים מתערכים בהם. עולים המים ויורדים ומתגלגלים באותם המאורות, ומתערכים באחד - אורות וחשכים ומים, ונעשים מהם אורות שלא נראים חשוכים. מכה כל אחד בחברו, ונחלקים לשבעים וחמשה צנורות של התהומות, ובהם זורמים מים.

כך צנור וצנור עולה בקולו, והתהומות מזדעזעים. וכשאותו קול נשמע, כל תהום קורא לחברו ואומר: חלק את המים שלך

ורוא דאלין שבעה ועשרין, אינון תשעה אתוון דאינון ברוא דנוקבא, לאתחברא בהו נוקבא עם אינון תמניסר אתרנין ברוא דאתמר, וכלא איהו כדקא חזי.

הא חזי, כגוונא דאתוון עלאין דעלמא עלאה, הכי נמי אתוון אתרנין לתמא. אתוון עלאין רברבין, ואתוון תתאין זעירין. וכלא דא כגוונא דא. וכל הני רזין ברוא דדכר ונוקבא כלא חד בשלימו. ועל דא כלא איהו ברוא עלאה. (ע"ב).

בארבעין וחמש זיני גווי נהורין אתפליג עלמא. שבעה מתפלגין לשבעה תהומין. כל חד בטש בתהומא דיליה, ואבנין מתגלגלן בגו תהומא, ועייל ההוא נהורא, באינון אבנין, ונקיב לון, ומיין נפקין בהו. ושקעין כל חד וחד על תהומא, וחפיא לתרין סטרין.

נפקי מיא באינון נוקבין, ועאל נהורא, ובטש לארבע סטרי תהומא, מתגלגלא נהורא בחברתה, ואערעו בחד, ופלגין מיא.

ואתידן כל אינון שבעה, בשבעה תהומי, וכראן בחשוכי תהומי, וחשוכי אינון מתערכי בהו. סלקין מיין, ונחתין מתגלגלן באינון נהורין, ואתערבן פחדא, נהורין וחשוכין ומיין, ואתעבידו מנייהו נהורין דלא אתחזיין חשוכאן. בטש כל חד בחבריה, ומתפלגין לשבעין וחמש צנורי תהומין ובהו נגדין מיא.

כך צנורא וצנורא סליק בקליה, ואזדעזען תהומין. וכד ההוא קלא אשתמע, כל תהומא קארי לחבריה, ואמר פליג מימך,

ואֲכַנְס בָּךְ. זֶהוּ שְׁכַתוֹב (תהלים מב)
תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
צְנוּרִיד.

תַּחַת אֵלֶּה שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים
וּחֲמִשָּׁה גִידִים, מִהֶם לְבָנִים, מִהֶם
שְׁחָרִים, מִהֶם אֲדָמִים, כְּלוּלִים זֶה
בְּזֶה, וְנִעְשׂוּ גֵוֶן אֶחָד. אוֹתָם גִּידִים
נִרְקְמוּ בְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה רִשְׁתוֹת, וְכָל
אַחַת נִקְרְאת רִשֵׁת גִּידִים. נִרְקְמוּ
זֶה בְּזֶה וְיוֹרְדִים לְשִׁפּוּלֵי הַתְּהוֹם.
תַּחַת אֵלֶּה שְׁתֵּי רִשְׁתוֹת עוֹמְדוֹת
בְּמִרְאֵה שֶׁל בְּרוּל, וְשְׁתֵּי רִשְׁתוֹת
אַחֲרוֹת בְּמִרְאֵה שֶׁל נַחֲשָׁת.

שְׁנֵי כִסְאוֹת עוֹמְדִים עֲלֵיהֶם, אֶחָד
מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְׂמָאל. כָּל אוֹתָן
רִשְׁתוֹת מִתְּחַבְּרוֹת כְּאַחַת, וְהַמִּים
יּוֹרְדִים מְאוֹתָם צְנוּרוֹת וְנִכְנָסִים
בְּרִשְׁתוֹת הַלְלוּ. אוֹתָם שְׁנֵי
כִסְאוֹת, אֶחָד כִּפְסֵי הַרְקִיעַ הַשָּׁחַר,
וְאֶחָד כִּפְסֵי הַרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי.

אֵלֶּי שְׁנֵי כִסְאוֹת, כְּאֲשֶׁר אֵלֶּי
עוֹלִים, עוֹלִים בְּכִפְסֵי הַהוּא שֶׁל
הַרְקִיעַ הַשָּׁחַר. וְכֵאֲשֶׁר יּוֹרְדִים,
יּוֹרְדִים בְּכִפְסֵי הַהוּא שֶׁל הַרְקִיעַ
הַצְּבָעוֹנִי. שְׁנֵי הַכִּסְאוֹת הַלְלוּ,
אֶחָד מִיָּמִין וְאֶחָד מִשְׂמָאל. אוֹתוֹ
כִּפְסֵי שֶׁל הַרְקִיעַ הַשָּׁחַר מִיָּמִין,
וְאוֹתוֹ כִּפְסֵי שֶׁל הַרְקִיעַ הַצְּבָעוֹנִי
מִשְׂמָאל. כְּשֶׁעוֹלִים בְּכִפְסֵי שֶׁל
הַרְקִיעַ הַשָּׁחַר, מִנְּמֹךְ הַכִּפְסֵי שֶׁל
רְקִיעַ שְׂמָאל וְיּוֹרְדִים בּוֹ.
מִתְּגַלְּגִלִּים הַכִּסְאוֹת אֶחָד עִם
אֶחָד. (לוקחים) יּוֹרְדוֹת כָּל אוֹתָן
רִשְׁתוֹת לְתוֹכָם וּמְכַנְּסִים אוֹתָן
לְשִׁפּוּלֵי הַתְּהוֹם הַתַּחְתּוֹן.

עוֹמֵד כִּפְסֵי אֶחָד, וְעוֹלֵה מֵעַל לְכָל
אוֹתָם הַתְּהוֹמוֹת, וְעוֹמֵד כִּפְסֵי
אַחַר מִתַּחַת לְכָל הַתְּהוֹמוֹת. בֵּין
שְׁנֵי הַכִּסְאוֹת הַלְלוּ מִתְּגַלְּגִלִּים כָּל
אוֹתָם הַתְּהוֹמוֹת וְכָל אוֹתָם
הַצְּנוּרוֹת, וְנִנְעֲצוּ בֵּין שְׁנֵי
הַכִּסְאוֹת הַלְלוּ.

שְׁבָעִים וּחֲמִשָּׁה צְנוּרוֹת הֵם.
שְׁבָעָה הֵם עֲלִיוֹנִים מִהַכֵּל. וְכָל

וְאֵיעוֹל בָּךְ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (תהלים מב) תְּהוֹם
אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיד.

תַּחַת אֵלֶּין, תֵּלַת מְאָה וְשִׁתֵּין וּחֲמִשׁ גִּידִין,
מִנְּהוֹן תְּנוּרִין, מִנְּהוֹן אוֹכְמִין, מִנְּהוֹן
סוּמְקִין, אֶתְּכַלִּילֵן דָּא בְּדָא, וְאַתְּעַבִּידוּ גֵוֶון
חַד. אֵינּוֹן גִּידִין אֶתְּרַקִּימוּ בְּשֶׁבַע עֶשְׂרֵה
רִשְׁתוֹת, וְכָל חַד רִשֵׁת גִּידִין אֶקְרִי. אֶתְּרַקִּימוּ
דָּא בְּדָא, וְנַחְתִּין בְּשִׁפּוּלֵי תְּהוֹמָא. תַּחַת אֵלֶּין,
תְּרִין רִשְׁתֵּין קְיִימִין בְּחִיזוּ דְּפְרִזְלָא, וְתְּרִין
רִשְׁתֵּין אַחְרַנִּין בְּחִיזוּ דְּנַחֲשָׂא.

תְּרִין כּוּרְסוֹן קְיִימִי עֲלֵיהוּ, חַד מִימִינָא, וְחַד
מִשְׂמָאלָא. כָּל אֵינּוֹן רִשְׁתֵּין מִתְּחַבְּרִין
כְּחַדָּא, וּמִיָּין נַחְתִּין מֵאֵינּוֹן צְנוּרִין, וְעֵאלִין
בְּאֵלִין רִשְׁתֵּין. אֵינּוֹן תְּרִין כּוּרְסוֹן, חַד
כּוּרְסִיָּא דְּרַקִּיעָא אוֹכְמָא, וְחַד כּוּרְסִיָּא
דְּרַקִּיעָא סִסְגוֹנָא.

אֵלִין תְּרִין כּוּרְסוֹן, כַּד אֵינּוֹן סְלִקִין, סְלִקִין
בְּהוּא כּוּרְסִיָּא דְּרַקִּיעָא אוֹכְמָא. וְכַד
נַחְתִּין, נַחְתִּין בְּהוּא כּוּרְסִיָּא דְּרַקִּיעָא
סִסְגוֹנָא. אֵלִין תְּרִין כּוּרְסוֹן, חַד מִימִינָא וְחַד
מִשְׂמָאלָא. הוּא כּוּרְסִיָּא דְּרַקִּיעָא אוֹכְמָא
מִימִנָּא. וְהוּא כּוּרְסִיָּא דְּרַקִּיעָא סִסְגוֹנָא
מִשְׂמָאלָא. כַּד סְלִקִין בְּכוּרְסִיָּא דְּרַקִּיעָא
אוֹכְמָא. מֵאִידָּה כּוּרְסִיָּא דְּרַקִּיעָא שְׂמָאלָא
וְנַחְתִּין בֵּיהּ. מִתְּגַלְּגִלָן כּוּרְסוֹן חַד בְּחַד. (נַקְמִין)
נַחְתָּא כָּל אֵינּוֹן רִשְׁתֵּין בְּגוֹוִיָּהוּ, וְעֵאלִין לוֹן
בְּשִׁפּוּלֵי דְּתְּהוֹמָא תַּתְּאָה.

קָאִים חַד כּוּרְסִיָּא, וְסְלִיק לְעֵילָא מְכָל אֵינּוֹן
תְּהוּמִי, וְקָאִים כּוּרְסִיָּא אַחְרָא, לְתַתְּא
דְּכָל תְּהוּמִי. (דף רכ"ט ע"א) בֵּין תְּרִין כּוּרְסוֹן אֵלִין
מִתְּגַלְּגִלָן כָּל אֵינּוֹן תְּהוּמִי, וְכָל אֵינּוֹן צְנוּרִין,
אַתְּנַעֲצוּ בֵּין תְּרִין כּוּרְסוֹן אֵלִין.
שְׁבָעִין וּחֲמִשׁ צְנוּרִין אֵינּוֹן, שְׁבָעָה אֵינּוֹן עֲלֵיאִ

אותם אחרים אחרים בהם, וכלם נעוצים בגלגלי הכסא הזה בצד הזה, ונעוצים בגלגלי הכסא בצד הזה.

בהם המים (פתוחים) עולים ויורדים. אותם שיורדים פורים בפתוחות ובוקעים אותם. אותם שעולים נכנסים לאותם נקבי האבנים, ועולים וממלאים את שבעת הימים. עד כאן שבעת גוני האורות בסוד עליון.

בא וראה, נחשת התנופה שאמרנו, אלה הם אותם הרי נחשת, שנקראו הרי נחשת, והם שנקראו אדני נחשת. (ואלה) עומדים שוערים בכל אותם הפתחים, ומקיפים אותם, את כל אותם שעומדים בפנים, משום שאלה הם שוערים שעומדים בפתחים שבחוץ, ואלה נכנסים ויוצאים בבית המלך.

ומהנחשת הזו, כל אותם כלי המזבח לשמש בו. ואלה הם כלים למזבח. שששנשמות קרבות לעלות על גבי המזבח, אלה הם עובדים אותה עבודת המזבח, וכלם מסייעים לשמש את אותו שמוש, ונקראים כלי המזבח. וכל הכלים הללו וכל אותם יתדות המשכן, כלם נקראו בשמות, כלי שרת לשמש בקדש. ועל זה עומדים כלם ממנים ידועים ומקפזות ידועות ורוחות ידועות, כל אחד ואחד כראוי לו. ובהיכלות הקדש, שהם היכלות ידועים, כלם בחשבון.

קשר הזהב - בזהב. כסף - בכסף. נחשת - בנחשת. אלה של הנחשת שלמטה נוטלים פח מנחשת של מעלה, וכך הכל. כל אותם גונים מתערכים אלה באלה, לאחזו וילהתקשר אלה באלה.

קרסי זהב עומדים לקשר אותן

דכלא. וכל אינון אחרנין אחרנין בהו, וכלהו ונעיצין בגלגלוי דהאי כורסייא בסטרא דא, ונעיצין בגלגלוי דהאי כורסייא בסטרא דא.

בהו, מיין (פתוחים) סלקין ונחתין, אינון דנחתין כראן בפתוחמי, ובקעי לון. אינון דסלקין עאלין באינון נוקבי אבנין, וסלקין ומליין לשבעה ימים. עד כאן שבעה גווני נהורין ברזא עלאה. (ע"ב).

הא חזי, נחשת התנופה דקא אמרן, אליון אינון טורי נחשת, דאקרון הרי נחשת. ואינון דאקרון אדני נחשת. (ואליון) קיימין תרעין, בכל אינון פתחין, וסחרין להו, לכל אינון דקיימין לגו, בגין דאליון אינון תרעין דקיימין לפתחין לבר, ואליון עאליון ונפקי בבי מלפא.

ומן נחשת דא, כל אינון מאנין דמדבחא לשמשא בה. ואליון אינון מאנין למדבחא, דכד נשמתינ מתקרבין לסלקא על גבי מדבחא, אליון אינון פלחין ההוא פולחנא דמדבחא, וכלהו מסייעי לשמשא ההוא שמושא, ואקרון כלי המזבח. וכל אליון מאנין, וכל אינון יתדות המשכן, כלהו בשמהן אקרון, מאני דשמושא לשמשא בקודשא. ועל דא קיימין כלהו ממנן ידיעאן, ורתיכין ידיעאן, ורוחין ידיעאן, כל חד וחד פדקא חזי ליה. ובהיכלין דקודשא דאינון היכלין ידיעאן, כלהו בחושבנא.

קשורא דדהבא בדהבא. פספא בכספא. נחשא בנחשא. אליון דנחשת דלתתא, נטלי חילא מנחשת דלעילא, וכן כלא. כל אינון גוונין מתערכי אליון באליון, לאחדא לאתקשרא אליון באליון.

קרסי זהב אינון קיימין לקשרא אינון וריען

יריעות אחת עם אחת. קרסי הנחשת עומדים לקשר את המשכן, ואלה פגוד אלה. וכלם עומדים פכוכבים הללו שברקיע. כמו שמאירים הפכוכבים ברקיע ונראים, כך גם מאירים אותם קרסים במשכן, והרי בארנו. ומאירים אותם קרסים ונראים פכוכבים שעומדים וכולטים (לוהטים) ונוצצים, ואותם חמשים של זהב וחמשים של נחשת, ומאירים אלה פגוד אלה.

מתוך האור שלמעלה יוצאת התנוצצות אחת שנוצצת ומאירה לתוך האספקלריה שלא מאירה, ואותה התנוצצות כלולה מפל הגונים שמאירים, ונקראת ארגמן. וכשמכה הארגמן הזה באותו אור חשוף (תכלת), אז יוצאת התנוצצות אחת אחרת שלא לוהטת, ומתערכים זה בזה. והם היו לבושי הקדש שהתלבש בהם מיכאל הכהן הגדול.

וכשמתלבש בהם באותם לבושי כבוד, אז נכנס לשמש בקדש, וטרם לבש המלבושים הללו לא יכנס לקדש. כמו כן - (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ה'ר, ולמדנו שהיה מתלבש בענן. וכשהיה מתלבש בענן, אז ויעל אל ה'ר. וטרם שהתלבש בו, לא יכל להכנס פנימה. כמו כן הכהן הגדול לא נכנס לקדש עד שמתלבש בלבושים הללו כדי להכנס לקדש.

ומשום שיצאו מסודות עליונים והם כמו שלמעלה, ונראים בגדי שרד, משום שגשארו מאותם לבושים עליונים, משום שהיו ממה שגשאר מאורות הזיונים העליונים. תכלת וארגמן - הגונים של סוד השם הקדוש שנקרא שם שלם, ידו"ד אלהים. וזהו סוד שיתלבש בו הכהן

חד בחד. קרסי נחשת אינון קיימאן לקשרא משפנא. ואלין לקבל אלין. וכלהו קיימין פכוכביא אלין ברקיעא, כמה דנהירין פכוכביא ברקיעא ואתחזון, הכי נמי נהירין אינון קרסים במשפנא. והא אוקימנא. ונהירין אינון קרסים ואתחזון, פכוכביא דקיימי ובלטי (כ"א לכה"ט) ונצצי. ואינון חמשין דדהבא, וחמשין דנחשא, ונהירין אלין לקבל אלין.

מגו נהורא דלעילא, נפק חד נציצו דנציין, ואנהיר בגו אספקלריא דלא נהרא, וההוא נציצו כליל מפל גוונין דנהירין, ואקרי ארגמן. וכד בטש האי ארגמן בההוא נהורא חשוכא (כ"א תכלא), פדין נפק חד נציצו אתרא דלא להיט, ואתערכו דא בדא. ואינון הוו לבושין דקודשא, דאתלבש בהו מיכאל פהנא רבא.

וכד אתלבש בהו באינון לבושי יקר, פדין עאל לשמשא בקודשא, ועד לא לביש במלבושין אלין, לא עאל לקודשא. פגוונא דא, (שמות כד) ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ה'ר, ואוליפנא דהוה מתלבש בעננא. וכד הוה מתלבש בעננא, פדין ויעל אל ה'ר. ועד לא אתלבש ביה, לא יכיל למיעל לגו. פגוונא דא כהנא רבא, לא עאל לקודשא, עד דאתלבש באלין לבושין, בגין לאעלא לקודשא.

ובגין דנפקו מרזין עלאין, ואינון פגוונא דלעילא, אקרון בגדי שרד. בגין דאשתארו מאינון לבושין עלאין, בגין דהוו כמה דאשתאר מנהירין דזיוין עלאין. תכלת וארגמן, גוונין דרזא דשמא קדישא, דאקרי שמא שלים, יהו"ה אלהים. ודא איהו רזא, לאתלבשא כהנא רבא, למיעל לקודשא.

הגדול להפגס לקדש. תולעת שני - הם גונים אדמים. ותכלת וארגמן, שהוא כלול בתוף אותם גונים. ומתוף שהוא מתלבש בהם בלבושים של הגונים הללו, היה נכנס לפנים ולא דוחים אותו החוצה.

בא וראה, הכל נעשה בסוד האמונה להיות הכל כמו שלמעלה, ועל זה כתוב, בגדי השרד לשרת בקדש. ונקראו בגדי (קדש) שרד, משום שלא נקראים קדש אלא כששורים בו אותם הגונים, שכתוב (ויקרא טז) בגדי קדש הם. וכתוב (ירמיה ב) קדש ישראל לה; ראשית תבואתה. קדש ישראל, משום שבישראל נראים כל הגונים, כהנים לויים וישראל, ואלה הם הגונים להראות בפנים.

בא וראה, אין נשמה עולה להראות לפני המלך הקדוש עד שזוכה להתלבש בלבוש של מעלה להראות שם. וכן כמו זה לא יורדת למטה עד שמתלבשת בלבוש של העולם הזה. כמו כן המלאכים הקדושים שלמעלה, שכתוב בהם (תהלים קכ) עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט, כשעושים שליחות בעולם הזה, אין יורדים למטה עד שמתלבשים בלבוש של העולם הזה, והכל הוא כמו שאותו מקום שהולך לשם. והרי בארנו שנשמה לא עולה אלא בלבוש שמאיר. ו**בא** ראה, אדם הראשון, כשהיה בגן עדן, היה מתלבש בלבוש כמו שלמעלה, והוא לבוש של אור עליון. כיון שגרש מגן עדן והצטרף לגוני העולם הזה, מה כתוב? (בראשית א) ויעש ה' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם. בראשונה היו כתנות אור, אור של אותו אור עליון ששמש בו בגן עדן.

תולעת שני אינון גוונין סומקא, ותכלא וארגוונא, דאיהו כליל בכל אינון גוונין. ומגו דאיהו אתלבש בהו בלבושין דגוונין אלין, הוה עאל לגו ולא דחין ליה לבר. הא חזי, כלא אתעביד פרוזא דמהימנותא, למיהוי כלא פגוונא דלעילא. ועל דא כתיב, בגדי השרד לשרת בקדש. ואקרון בגדי (קדש) שרד בגין דלא אקרון קדש, אלא כד שראן ביה אינון גוונין. דכתיב, (ויקרא טז) בגדי (דף רכ"ט ע"ב) קדש הם. וכתיב (ירמיה ב) קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה. קדש ישראל: בגין דבישראל אתחזון כל גוונין. כהנים ולויים וישראל. ואלין אינון גוונין לאתחזאה לגו.

הא חזי, נשמתא לא סלקא לאתחזאה קמי מלכא קדישא, עד דזכאת לאתלבשא בלבושא דלעילא לאתחזאה תמן. וכן פגוונא דא לא נחתא לתתא, עד דאתלבשת בלבושא דהאי עלמא. כגוונא דא מלאכין קדישין דלעילא, דכתיב בהו (תהלים קד) עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט. פד עבדין שליחותא בהאי עלמא, לא נחתין לתתא, עד דמתלבשין בלבושא דהאי עלמא. וכלא איהו פגוונא דהוא אתר דאזיל תמן. והא אוקימנא, דנשמתא לא סלקא, אלא בלבושא דנהיר.

והא חזי, אדם הראשון פד הוה בגנתא דעדן, הוה מתלבש בלבושא כגוונא דלעילא, ואיהו לבושא דנהורא עלאה.

כיון דאתתרף מגנתא דעדן, ואצטרף לגוונין דהאי עלמא, מה כתיב (בראשית ג) ויעש יי' אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם. בקדמיתא הוו כתנות אור, אור, דההוא נהורא עלאה, דשמש ביה בגן עדן.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש ומפיה זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבדו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלִּיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְּלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

יהי השער לה' צדיקים יבואו בו
לכבוד התנא האלקי רבן שמעון בר יוחאי

ספר

מאורות

הזהר

המנקד

בו יבאר גדל החיוב ללמוד וללמוד
הזהר הקדוש והתקונים והכמות האמת שחבר
התנא האלקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א

שבו גלה סודות נפלאים אשר בתורתו ושמותיו
הקדושים בהם העולם קנים
ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את השם באמונה

❖ בזהר דא יפקון מן גלותא ברחמי ❖

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
ל"ג בעומר שנת תש"ע לפ"ק